

# Het grote vertrouwen

## Verhaal van de Maand april 2005

Een vroom man die in overeenstemming met Gods wil trachtte te leven, woonde in een vallei op het platteland. Op een dag regende het hevig in zijn vallei en het waterpeil steeg. De man verhuisde van de eerste verdieping naar de tweede terwijl het gestaag bleef regenen.



Tenslotte klom hij bovenop het dak. Er kwam een reddingsboot die aanbood hem in veiligheid te brengen, maar de man stuurde hem weg en zei:

- Ik heb alle vertrouwen in God. Ik bid en vertrouw er op dat hij voor mij zal zorgen.

De roeiboot verdween. De storm hield aan, het bleef regenen en spoedig stond het water tot aan zijn nek. Een tweede roeiboot verscheen om hem te redden en werd op dezelfde manier weggestuurd.

- Ik geloof en vertrouw op God. Ik bid in vol vertrouwen.

En ze werden weggezonden. Het bleef regenen en het water kwam zo hoog dat de man ternauwernood kon ademen door zijn mond en neus. Een helikopter vloog over en liet een ladder zakken om hem te redden.

- Kom mee, zeiden ze.  
We brengen je in veiligheid.

- Nee, riep hij en hij herhaalde wat hij tevoren had gezegd:  
- Ik heb vertrouwen in God. Ik bid en ik geloof en ik heb vertrouwen en ik heb hem gevolgd.

En hij stuurde de helikopter weg. Maar het bleef regenen, het water steeg en tenslotte verdronk hij.

Hij ging naar de hemel en kreeg na korte



tijd een onderhoud bij God. Hij ging naar binnen, kreeg een zitplaats tegenover de almachtige toegewezen en begon te vragen:

- Ik had zoveel vertrouwen in u. Ik geloofde zo volkomen in u. Ik bad en trachtte uw wil te gehoorzamen. Ik begriep het allemaal niet.

Daarop krabde God zich op het hoofd en zei:

- Ik begrijp het evenmin! Ik heb je twee roeiboten en een helikopter .

*- vrij naar een christelijk verhaal  
- opnieuw verteld door Marcel van der Pol I  
- afbeeldingen: internet*